

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2993/2019
27.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Драгићевић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2458/18 од 21.06.2018. године, на седници одржаној 27.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2458/18 од 21.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 2044/2010 од 06.03.2018. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилца по основу стицања у брачној заједници са туженим сувласник са уделом од 50% на једном стану у ..., ближе описаном овим ставом изреке, чија је вредност 2.524.020,00 динара (став први изреке), да је сувласник удела од 50% на кући у ... на кат.парц. бр. .. КО ..., ближе описаној овим ставом изреке, вредности 1.505.200,00 динара (став други изреке) што је тужени дужан признати, дозволити и трпети да се тужилца у катастарским и другим јавним књигама упише као сувласник са уделима од по 50%; да се обавезе тужени да тужилци на име заједничко стечених – купљених покретних ствари, ближе побројаних у овом ставу изреке и извршених радова у брачној заједници у стану у ... и у кући у ..., ближе побројаних у овом ставу изреке, исплати укупан износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.06.2010. године па до исплате (став трећи изреке); обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове поступка у износу од 558.750,00 динара, док је захтев туженог преко досуђеног па до траженог износа од 622.750,00 динара, одбијен (став четврти изреке) и одбијен је као неоснован захтев тужилце да се тужени обавезе да јој надокнади трошкове поступка у износу од 721.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 06.03.2018. године па до исплате (став пети изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2458/18 од 21.06.2018. године, жалба тужилце је делимично усвојена и решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртог изреке првостепене пресуде преиначено тако што је обавезана тужилца да туженом накнади трошкове поступка у износу од 539.250,00 (уместо досуђеног износа од 558.750,00 динара), док је у преосталом непреиначеном делу потврђена првостепена пресуда и жалба у том делу одбијена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП (погрешно наводећи члан 404. ЗПП), ради разматрања правних питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

Решењем РЗ 10/19 од 11.07.2019. године, Апелациони суд у Новом Саду није прихватио предлог тужиле да се предложи Врховном касационом суду одлучивање о ревизији, применом члана 395. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Новом Саду правилно закључио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побиијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења, поднета је 11.06.2010. године, а вредност предмета спора наведена у уводу првостепене пресуде је 2.514.610,00 динара што представља динарску противвредност 24.304,50 еура по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме побиијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 404. у вези члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић